



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XI. Quomodo cum Gregorius militari manu stipatus, Alexandriam venisset,  
Athanasius fugerit.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14233**



qui credentibus donatur ad consolationem & sanctificationem & ad consummationem, sicut & Dominus noster Iesus Christus præcepit Discipulis suis, dicens: Ite & docete omnes gentes, baptizantes cunctos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Patris inquam vere Patris: Et Filii vere Filii; & Spiritus sancti revera Spiritus sancti: ita ut hæc vocabula non sint nuda & sine re vocabula; sed quæ accuratè exprimant propriam uniuscujusque personam, ordinem ac gloriam. Adeo ut personis quidem tres sint; consensu autem unus. Hanc igitur tenentes fidem coram Deo & coram Christo, omnem hæreticorum dogmatum perversitatem anathemate damnamus. Et si quis contra sanam rectamque scripturarum fidem docuerit, tempus aut sæculum esse vel fuisset, priusquam filius gigneretur; anathema esto. Si quis dixerit filium creaturam tanquam unam ex creaturis; vel germinem, tanquam unum ex germinibus; & non singula protulerit sicut sacræ Scripturæ tradiderunt: aut si quis aliud docuerit vel evangelizaverit, præter id quod accepimus, anathema esto. Nos enim cunctis quæ in divinis Scripturis tum à Prophetis tum ab Apostolis tradita sunt, verè & religiose credimus atque infistimus. Hujusmodi sunt fidei expositiones ab Episcopis qui tum Antiochiæ convenerant, promulgatæ: quibus etiam Gregorius licet Alexandriam nondum ingressus esset, tamen ut Episcopus Antiochiæ, subscripsit. Et Synodus quidem illic tunc temporis congregata, his rebus gestis, & quibusdam præterea regulis constitutis, discessit. Eodem verò tempore contigit, ut resp. etiam turbaretur. Nam Francorum gens in Gallias irruptione facta, Romanorum agros vastavit. In Orientis vero partibus per idem tempus gravissimi terræ motus fuere; ac præcipuè Antiochiæ, quæ anno integro continuis terræ motibus concussa est.

## CAPUT XI.

Quomodo cum Gregorius militari manu stipatus Alexandriam venisset, Athanasius fugerit.

POST hæc Syrianus dux cum quinque millibus milicum armatorum, Gregorium deduxit Alexandriam. Quot-

τὸ εἰς τὴν ἀκλήσιν ἔδ' ἀγιασμόν, καὶ εἰς τελείω-  
σιν τοῖς πνεύμασι διδ' ὁμῶν καθὼς καὶ ὁ Κύριος  
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διετάξατο τοῖς μαθηταῖς  
λέγων πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ  
ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πα-  
τρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· δὴλον ὅτι  
πατὴρ ἀληθινῶς ὄν· πατὴρ, καὶ υἱὸς ἀληθι-  
νῶς καὶ ὄν, καὶ πνεύματος ἁγίου ἀληθῶς ὄν·  
πνεύματι ἁγίῳ τῶν ὀνομάτων ἐχ' ἀπλῶς,  
ἐδ' ἐργῶν κειμένων, ἀλλὰ σημαίνοντων ἀ-  
κριβῶς τὴν ἰδιανέκτασιν τῶν ὀνομαζομένων  
B ὑποστάσιν τε καὶ ὁμοῦ καὶ τάξιν ὡς εἶναι τῆ  
μὴν ὑποστάσει τρία· τῆ ὁμοφωνία ἐν ταύ-  
τῳ ἔχοντες τὴν πίσιν, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ  
Χριστοῦ, πᾶσαν ἀρετικὴν ἀναθεματίζοντες  
κακοδοξίαν· καὶ εἰς τὰς τῶν ὑψηλῶν γρα-  
φῶν ὀρθὴν πίσιν διδάσκει λέγων, ἡ καιρὸν ἢ  
αἰῶνα εἶναι ἢ γεγονέναι, πρὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,  
ἀνάθεμα ἔστω καὶ εἰς λέγει τὸν υἱὸν κτίσμα  
ὡς ἐν τῶν κτισμάτων, ἢ ἕννημα ὡς ἐν τῶν ἡγε-  
νημάτων, καὶ μὴ ὡς αἱ θεῖαι γραφαὶ ὡσαύτως  
C δὴ κασιτῶν ὡσαύτως ἕκαστα ἢ εἰς πᾶσι  
λο διδάσκει ἢ εὐαγγελίῳ παρ' ὃ παρελά-  
βομεν, ἀνάθεμα ἔστω ἡμεῖς γὰρ πᾶσι τοῖς ὄν-  
των θεῶν γραφῶν ὡσαύτως ὁμοῦ, ὑποτί-  
τῶν ὡσαύτως καὶ ἀποστόλων, ἀληθινῶς τε καὶ  
ἐμφανῶς καὶ πιστεύοντες ἀκολοθεῖμεν τοιαύ-  
ται μὲν αἱ τῶν ἐν ἀντιόχεια τότε συνεληθῶ-  
των ὡς τῆς πίστεως ἐκθέσεις ἐχόντων· αἱ καὶ  
Γρηγορίου μὴ ποτ' Ἀλεξανδρείας ἐπιβὰς,  
ὡς ἐπίσκοπος αὐτῆς καθυπέγραψε καὶ ἡ μὲν  
D ἐκεῖ τότε ἡγομένη σωθῶν ταῦτα πρὸς ἄξια-  
σα, καὶ ἄλλα πᾶ νομοθετήσασα διελύθη· ἐν  
τῷ δ' ἐταῦ χρόνῳ καὶ τὰ δημόσια πρὸς ἄξια  
σωθέντα ταράσσοντες ἔθνη οἱ Φεράκοι κα-  
λῶνται, τοῖς ὡς γαλλίαν κατέπεσον ρω-  
μαίοις ἐν ταῦτ' ὅ, καὶ σεισμοὶ μέγιστοι ἐν τῇ  
ἐώρα ἐχόντων· μάλιστα ὅ ἡ ἀντιόχεια ἐπὶ ὄν-  
αυτὸν ὄλον ἐσειέτω.

## Κεφ. ια΄.

ὡς Γρηγόριος μὲν χειρὸς στρατιωτικῆς εἰς Ἀλεξανδρείαν  
κατελήθην, ὡς Ἀθανάσιος ἐφοίτη.

ΤΟΥΤΩΝ ζωομένων, καὶ Γρηγόριον κατή-  
γαγον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συριανὸς τε ὁ  
στρατηγός, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὀπλίται στρατιῶ-  
ται, δὴρῶς ὄντες περὶ ταχυχιλίους συνε-  
λαμβάνοντες



λαμβάνοντο ἃ αὐτοῖς, καὶ οἱ ἐκεῖ τὰ δρεῖς φρο-  
 νέντες ὅπως ἢ Ἀθανάσιος τῆς ἐκκλησίας  
 ἐξωθῆμεν, τὸ συλληφθῆναι αὐτὸν διέφυ-  
 γε, λεκίον ἑσπέρα μὲν ἦν ὁ ἢ λαὸς ἐπαν-  
 νύχιζε, πρὸς δοκωμένους σιωπάζεως ἤκει ἢ  
 ὁ στρατηγός, καὶ Φάλαγγα τὴν στρατιωτικὴν  
 τάξιν παναχόθεν τῆς ἐκκλησίας Ἀθανά-  
 σιος ἢ ἑωρακὸς τὰ γινόμενα, φρογνίδα ἔθε-  
 το ὅπως ἀντὶ λαῶν μηδαμῶς βλάβη γῆν  
 δι' αὐτὸν καὶ πρὸς ἄλλους διακόνων κηρύττει  
 ἐνυχίω, αὐτὸς ψαλμὸν λέγεας παρεσκευά-  
 σε συμφωνίας ἢ ἐκ τῆς ψαλμωδίας γρο-  
 μῆνης, διὰ μιᾶς τῆν πυλῶν τῆς ἐκκλησίας  
 πάντες ἐξήσαν τέτα γινόμενος, οἱ στρατιώ-  
 ται δὲ πύμαχοι ἔμεινον ὁ ἢ Ἀθανάσιος ἐν  
 μέσσοις τοῖς ψαλμοῖς ἀβλαβῆς διεσώζε-  
 ται τὸν ἢ τὸν πτόπον διεκφυγών, ἔπει τῶν  
 ῥώμῳ ἀνέδραμε καὶ Γρηγόριος μὲν τότε  
 τῆς ἐκκλησίας ἐκράτησεν ὁ ἢ Ἀλεξανδρέων  
 λαὸς οὐκ ἐνεγκόντες τὸ γεγονός, τῶν κατε-  
 μύριον διουσίαν ἐκκλησίαν ἐπέστησαν τοσαύ-  
 τα μὲν ἐν αὐτῇ τέτων εἰρηδῶν εὐσεβίου δὲ  
 ὄρα ἐβέλετο κατεργασάμενος, διεπρε-  
 βεῦετο πρὸς ἱερίον τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον, αὐ-  
 τὸν κειτῶν τῶν καὶ Ἀθανάσιον γρηῶς πρὸς  
 καλῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν καλεῖν τὴν δίκην.

A quot autem Ariano dogmati illic fave-  
 bant, militibus sese adunxere. Porro  
 qua ratione Athanasius, cum Ecclesia  
 expelleretur, manus eorum qui com-  
 prehendere ipsum volebant effugerit,  
 dicendum arbitror. Iam dies vergebat  
 in vesperam: & populus in Ecclesia per-  
 noctabat, eo quod collecta expectare-  
 tur. Venit repente dux, & instructa mi-  
 litum acie Ecclesiam obsidet. Quae cum  
 vidisset Athanasius, operam dedit ne po-  
 pulus ipsius causa damnum ullum pate-  
 retur. Mandat igitur Diacono ut oratio-  
 nem populo indiceret. Statimque pra-  
 cepit ut psalmus recitaretur. Cum au-  
 tem in recitatione psalmi suavis concen-  
 tus totius multitudinis extitisset, per  
 unam ex Ecclesiae januis omnes egressi  
 sunt. Quod cum fieret, milites quidem  
 quieti steterunt: Athanasius vero in media  
 psallentium turba evasit incolumis. At-  
 que ita imminente periculo liberatus,  
 Romam se contulit. Ac tum quidem  
 Gregorius Alexandrinam Ecclesiam oc-  
 cupavit. Populus autem Alexandrinus,  
 id quod gestum fuerat permolestè fe-  
 rens, Ecclesiam illam quae Dionysii di-  
 citur, incendio consumpsit. Sed de his  
 haecenus. Eusebius vero cum quacun-  
 que voluerat perfecisset, legationem  
 misit ad Iulium Romanae urbis Episco-  
 pum, rogans ut causa Athanasii iudex  
 ipse esse vellet, & cognitionem negotii  
 ad se traheret.

Κεφ. 16.

ὡς εὐσεβίου τελευταίου αὐτοῦ, ὁ ἐν Κωνσταντινῶν πόλει λαὸς παύ-  
 λου αὐτὸς ἐπιβρόνισε καὶ ὡς οἱ Ἀριανοὶ Μακεδόνιον  
 προεβάλοντο.

CAP. XII.

Quomodo post mortem Eusebii, populus Const-  
 antinop. Paulum in sedem suam restituerit,  
 & Ariani Macedonium delegerint.

Αὐτὸν οὐκ ἔφθασε μαθῆναι εὐσεβίου τὰ  
 πρὸς αἰετὸς πρὸς Ἀθανάσιον κελθέντα μι-  
 κροῦν γὰρ τὴν συνέδρον ἐπέβη, ἐτελεύτησε  
 διότι καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινῶν πόλει λαὸς, αὐτὸς  
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν Παῦλον εἰσάγασι καὶ  
 ταυτὸν ἢ καὶ οἱ Ἀριανίζοντες, ἐν τῇ λεγομέ-  
 νῃ ἐπὶ Παῦλον ἐκκλησίᾳ χρεώθησαν τὸν Μα-  
 κεδόνιον καὶ τὸ ἢ ἐποίησαν οἱ πρὸς αὐτὸν εὐσε-  
 βίου τὰ πάντα κυκλῶν συμπεσόντες, τότε  
 δὴ τὴν αὐθεντικὴν διαδέξαμενοι εἰσι ἢ ἔτοι,  
 Θεογνίς νικαίας, μάριος Χαλκηδόνος, Θεό-  
 δωρος Ἡρακλείας ἢ ἐν Ἰθάκη, ἑρσάκιος  
 σιγιδόνος ἢ ἀνω μυσίας, ἑάλης μερσῶν  
 τῆς ἀνω παννονίας ἑρσάκιος μὲν ἐν καὶ  
 ἑάλης ὑσερῶν μεταγνόντες, βιελίον μετὰ

V Erum Eusebio non licuit, ea quae à  
 Iulio in causa Athanasii decreta ef-  
 sent cognoscere. Etenim paulo post  
 hanc Synodum decessit è vita. Qua-  
 propter populus Constantinop. Pau-  
 lum denuo in Ecclesiam introduxit.  
 Ariani verò eodem tempore in Ecclesia  
 quae ad Paulum dicitur, Macedonium  
 ordinarunt Episcopum. Atque id factum  
 est ab iis, qui antea quidem Eusebio cun-  
 cta turbanti operam navabant: tunc  
 temporis verò auctoritatem omnem  
 quasi successorio jure obtinebant:  
 Theogni scilicet Nicæno, Mari Chalce-  
 donio, Theodoro Heracleæ in Thracia  
 Episcopo, Ursacio Singiduni in superio-  
 re Mœsia, Valente Mursæ in superiore  
 Pannonia. Sed Ursacius & Valens post-  
 modum pœnitentiâ ducti, libellum satis-

